

og med den beretning, vi skal afgive i løbet af kort tid i Europaudvalget.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, hr. Stavad i øjeblikket bruger den debatmetode, der hedder at finde hår i suppen.

Nu har hr. Stavad så opfundet den påstand, at Enhedslistens forslag går ud på, at alle EU-lovforslag skal behandles i Folketingssalen.

Det kunne der godt argumenteres for, men det ligger ikke i forslaget. Forslaget angiver tværtimod helt præcis, at det er de forslag, som vil kræve et dansk forhandlingsmandat. Så heller ikke det argument er bæredygtigt for hr. Stavads argumentation.

Så synes jeg ærlig talt, hr. Stavad skulle komme herop og sige, hvad det i virkeligheden drejer sig om, nemlig at Socialdemokratiet ikke vil acceptere, at der etableres en åben parlamentarisk debat om EU-lovgivning. Ja, det er et standpunkt, man kan have. Det er efter min mening ikke noget smukt standpunkt og slet ikke noget demokratisk standpunkt, men det er altså standpunktet, og så burde hr. Stavad stå ved det.

Hr. Stavad svarede ikke på mit spørgsmål, om man så i stedet, når man nu ikke vil have det som almindelig fremgangsmåde i Folketingssalen, ville åbne for, at offentligheden kunne følge med i Europaudvalgets møder, ved at de f.eks. bliver radiotransmitteret, som Enhedslisten har foreslået.

Det spørgsmål har hr. Stavad ikke besvaret. Jeg fornemmer, at det er sådan, at heller ikke det vil hr. Stavad være med til. Og så må konklusionen vel blive, og det burde hr. Stavad så gå op og sige rent ud, som det er, at Socialdemokratiet ikke vil have den åbne parlamentariske debat om EU-lovgivningen. Så enkelt er det desværre tilsyneladende.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg kan forstå, at Socialdemokratiets bud på større inddragelse af offentligheden i EU-processen er større lukkethed. For som hr. Stavad siger, kan vi konkludere, at i dag er der ikke ret meget presse til stede, og når vi holder Europaudvalgsmøder, er der masser af presse til stede – nemlig lige uden for døren – som kan stå og høre, hvad vi vil sige, når vi er færdige med mødet, og derfor er der større pressebevågenhed, når vi har lukkethed, end når vi har åbenhed. Ergo skal vi have lukkethed.

Se, det er jo ægte socialdemokratisk politik, som vi har hørt den så ofte i EU-sammenhæng. Jeg synes ikke, det er et parti, der burde værne om folkestyret, værdigt. For man burde snarere se på, hvordan man sikrer, at alle de regler, som befolkningen skal leve efter, vedtages i offentlighed, i åbenhed, så befolkningen har mulighed for at blive inddraget og se, hvad der foregår. Og så kan de jo benytte sig af muligheden, hvis de har lyst, eller lade være. Så kan pressen deltage, hvis de vil, eller lade være. Men muligheden skal være til stede, og hr. Stavad må jo også erkende, at det er den ikke i EU-processen i dag, for i Ministerrådet vedtages tingene i lukkethed. Når vi behandler det herhjemme i Europaudvalget, så behandler vi det i lukkethed. Det vil sige, at det er kun den del af tingene, altså de forslag, som Europa-Parlamentet har direkte indflydelse på, der er offentlighed og åbenhed omkring i lovgivningsprocessen. Og det er et demokratisk problem.

Så er det, jeg siger, at man kan vælge at løse det på to måder. Enten ved at sige, at Europa-Parlamentet skal være decideret lovgivende parlament, og så skal vi søge igennem Europa-Parlamentet at sikre den folkelige deltagelse og demokratiet, eller også ved at de nationale parlamenter for alvor kommer på banen og får medindflydelse og debatterer reglerne i offentlighed.

Jeg synes bedst om den sidste model, men jeg respekterer da dem, som siger, at vi har et demokratisk problem, og så må vi løse det ad en af de to veje.

Men det, jeg kan forstå på hr. Stavad, er altså et ønske om ikke at give nogen melding, ikke at have nogen holdning og dermed hverken vælge den ene eller den anden model, og så fortsætter vi blot med det demokratiske problem.

Jens Kirk (V):

Venstre kan gå ind for en øget demokratisering af beslutningsprocessen i EU og herunder en fuldstændig offentliggørelse af Rådets afgørelser og en fuldstændig åbenhed i forvaltningen.

Venstre kan også gå ind for folketingsdebatter om både grønne og hvide bøger. Det gjorde ikke noget, om der var flere, der vidste en lille smule mere om EU, men Venstre kan ikke gå ind for tv, lynende blitz, skrivende presse i udvalgsværelserne, for så er vi sikre på, at så flytter politikken andre steder hen. Altså rent ud sagt: Beslutningsprocessen flytter.